HOMO LUDENS PE SCENĂ

Jacques Casterede a comis un act de curaj. El a incorporat sportul, prin intermediul artei, in viața de toate zilele, redîndu-i valoarea pe care o serie de oameni de cultură i-o refuză încă. Se susține, în unele cercuri, că sportul nu se pretează reprezentărilor artistice elevate. Compozitorul parizian a făcut — dacă mai era nevoie — dovada contrariului, scriind o admirabilă partitură muzicală pe care a intitulat-o „Basket". Ne-a plăcut baletul, nu pentru că purta un titlu sportiv, nu pentru că linia melodică principală seamănă cu vechiul șlagăr românesc „La fereastra unde doarme o pisică", ci pentru că a probat viabilitatea subiectului sportiv în artă.

De altfel, aparenta fraudă a lui Casterede nu este lipsită de precursori dintre cei mai prestigioși. Arthur Honegger a scris piesa orchestrală „Rugby" încă în 1928. Venerabilul Werner Egk a ciștigat proba de compoziție la Jocurile Olimpice din 1936 cu „Olympische Festmusik". Peste alți 12 ani, tot în confruntările artistice olimpice, compozitorul polonez Zbigniew Turski obține medalia de aur cu „Simfonia olimpică". Pînă și Richard Strauss și-a încercat șansele in acest domeniu, compunind în 1936 un imn olimpic.

Jacques Casterede se află deci în companie bună, ceea ce onorează pe tînărul compozitor francez. Dar, dincolo de aceste considerente, important pentru noi este respectul manifestat față de spiritul sportului, față de esența sa. Homo Ludens in audiență și pe scenă este un succes în sine! (vib.).

DE TOATE

● *Orice se poate, cînd este vorba de fotbal! Cu 18 minute înainte de fluierul final, echipa de fotbal Duffell (Belgia) era condusă cu 3—0 într-un meci din campionatul orășenesc. Suporterii echipei, nemulțumiți, începuseră să părăsească terenul. Ajunși în oraș, aceștia aveau să afle că Duffell ciștigase cu 4—3!*

Avem de-a face, deci, cu o versiune... belgiană a meciului Rapid — Steagul roșu de acum 8 ani: 3—1 pentru Rapid în min. 84, 4—3 pentru... Steagul roșu în final.

● *Intr-o convorbire pe care a avut-o cu ziariștii, la Praga, Stanley Mathews a declarat că, la apărările aglomerate folosite de majoritatea echipelor de pe glob, mai ales în meciurile disputate în deplasare, trebuie să se răspundă cu o mărire a... porților. Mathews propune ca poarta să aibă 2,55 m înălțime (în loc de 2,44 m) și 8 m lățime (în loc de 7,32 m).*

● *Oscar Natalio „Ringo" Bonavena, învingătorul lui Karl Mildenberger, are 25 de ani și cîntărește 96 de kilograme. În palmaresul său intîlnim victorii asupra lui George Chuvallo, Amos Lincoln și Tom McNelley. Anul acesta, el a pierdut, însă, în fața boxerului de culoare Joe Frazier, în care specialiștii văd pe succesorul lui Cassius Clay.*

NOI ÎNREGISTRĂRI CU HORIA MOCULESCU

Nu este meci de tenis la care să nu-l intilnesc în tribună pe Horia Moculescu. Cînd nu poate veni la tenis, vine tenisul la el... Ca de pildă recent, la Mamaia. Apreciatul șef de orchestră (pianist, cîntăreț și — n.b. — compozitor) se află pe litoral, unde seamănă voia bună printre ultimii vizitatori ai plăjilor însorite. Ne-am deplasat cu toții acolo, pentru ca nu cumva Horia să scape „Cupa Mamaia"! Intre două semifinale, am stat de vorbă. Dialogul, aproximativ înregistrat, a decurs cam așa:

V: Tenisul e o veche pasiune a dv?

M: De prin 1946. Aveam atunci 9 ani. Incepusem de fapt, ca toată lumea, cu fotbalul. Apoi, m-au atras atletismul, voleiul, baschetul, tenisul și — să nu uit — muzica.

V: Performanțe? Bineînțeles, extra-muzicale...

M: In 1954, un loc doi în campionatele țării la atletism, în proba de săritură în înălțime, juniori mici. Egal cu 1,70 m. Mi s-a spus: „Băiete, ai să ajungi mai sus!" Dar pînă la recordul lui Soeter mai erau 35 de centimetri și am preferat să rămîn eu la sol și să urce mingea la coșul de baschet. Am jucat la Știința Petroșeni, în calificări pentru divizie. Tot ca student la Petroșeni — volei.

V: Deci, o studenție sportivă. Era în...

M: ...1956—1957. Treapta cea mai inaltă, ca sportiv de performanță, cred că am atins-o atunci cind am incercat un nou sport: rugbiul. Jucam la Știința Petroșeni. Meciul meu de debut în divizie: la București, împotriva C.C.A.!

V: Și apoi?

M: Apoi, a fost o „revenire" spectaculoasă a pianului. Jucam mereu rugbi, nu-mi feream degetele la placaje, dar ele alergau tot mai des pe pista cu clape albe și negre. Și atunci, a venit inevitabil, sfîrșitul pentru sport. Pentru cel competițional, bineînțeles. M-am înarmat cu o umbrelă, cu o pălărie de soare și am urcat in tribună, alături de dumneavoastră toți.

V: Curios că tocmai tenisul, pe care nu l-ați jucat la nivel de campionate, vă atrage în mod deosebit.

M: E frumos. Un spectacol care animă și relaxează în același timp. Ține mult de artă...

Aci înregistrarea noastră se întrerupe. Pe teren, arbitrul anunța o nouă partidă. În gînd, însă îmi reveneau crimpeiele unei melodii cîntate de Horia Moculescu: „N-am încetat să te iubesc..."

M — Horia Moculescu
V = Radu Voia

„TURISTUL"
— Hei, baciule, e departe muntele... GAINA?
desen de AL. CLENCIU

De la Bratislava la Budapesta – înot!

S-a vorbit, nu o dată, despre performanțele înotătorilor pe distanțe lungi, despre curse de fond de 40, 60 și 100 de kilometri. Recordul in materie l-a bătut, recent, maghiarul Szenasi Imre in etate de 35 de ani, care n-a luat trenul de la Bratislava la Budapesta, ci (din economie?) a parcurs această distanță... înot. Și este vorba de 230 de kilometri! Pentru a-i acoperi, lui Szenasi Imre i-au trebuit 40 de ore și 41 de minute, timp in care n-a ieșit nici un moment din apă.

El nu e la prima performanță de acest gen. Cu alt prilej, pe Tisa, a inotat 220 de kilometri in 44 de ore și 50 de minute. De asemenea, el a parcurs de 5 ori distanța care separă Capri de Neapole (33 de kilometri), la sosire fiind aplaudat de 170.000 de spectatori plătitori.

După ce a inotat de la Bratislava la Budapesta, a doua zi dimineața, Szenasi Imre s-a prezentat la serviciu, fără să lase impresia că se resimte de pe urma efortului depus. Și un coleg al său, inginer, a calculat că efortul depus pentru parcurgerea celor 230 de kilometri pe Dunăre este echivalent cu acel pentru ridicarea a 25 de vagoane la înălțimea de 1 metru!

TE PUI CU MOȘU'?

De necrezut! La 69 de ani, Iremia Vedelcu, din comuna Puiești, raionul Rimnicu Sărat, a vrut să arate că nu numai Emil Rusu este în stare să facă Turul României pe bicicletă, ci și el. Și a reușit!

Pe o bicicletă „Carpați", a străbătut, în timp de 36 de zile, ruta de 3 100 km. Singur în... caravană, înfruntînd dificultățile traseului și intemperiile de tot felul, el a realizat o performanță pe care ar putea-o invidia foarte mulți tineri.

A plecat la 13 august, sub privirile curioase ale vecinilor, și s-a întors la 17 septembrie, întîmpinat de „necredincioșii" care-i cereau ștampile de prin toate locurile atinse, care să confirme cele spuse de bătrînul rutier.

Au început, apoi, întrebările: despre cursă, despre popasuri, despre locuri și oameni. Și, sprințarul ciclist și-a început... ruta cea mare, a povestirii: „A fost o călătorie de o rară frumusețe. Am admirat Delta, am prins un răsărit de soare pe litoral, am văzut aproape toate orașele mari ale României. Pot spune că am inima plină. Iar drumurile nu m-au „dărîmat" de loc. Din contră, mă simt mai fortificat, mai proaspăt, mai bine dispus. Am să recomand atit celor 10 fii ai mei, cit și nepoților să intreprindă o astfel de expediție ciclistă".

Dacă numeroasa sa familie va lua startul într-o cursă asemănătoare, ea va constitui o adevărată caravană ciclistă.

Și sigur că animatorul ei va fi moș Vedelcu. Am spus „moș"? Am greșit...

Umor

MĂ DUC LA MECI!

Vă anunț pe această cale că duminică văd cuplajul de fotbal pe stadion. Prin urmare, nu sint acasă! Gata! De acum, n-o să vă mai năpustiți ca altădată să ocupați locuri cit mai bune în fața televizorului meu. Nu veți mai avea ocazia să puneți intrebări machiavelice de genul: „tu nu ai vreo gustărică prin casă, vreo țuiculiță, sau un sprițuleț?... Aha, stringi pentru „Fiat 1800!"... Nu veți mai cotrobăi prin cămară, să-mi ciuntiți salamul de iarnă, să-mi distrugeți cutiile de sardele și să-mi exterminați cele două borcane de zacuscă pe care intenționam să le desfac tocmai de Revelion. Nu voi mai avea fericitul prilej de a-l găzdui nici pe unchiul Aurică — abonat duminica la noi la masă — care deși vede meciurile de la infiintarea televiziunii n-a ajuns să facă deosebirea intre „ofsaid" și „henț careu" și continuă să se intrebe cu o angelică mirare de ce „ăla mic și gras cu fluier în gură nu dă și el în minge?!"

Nu, nu. De data asta nu veți mai avea prilejul să vă adunați circa 15—20 de indivizi, dintre care pe unii nu v-am văzut în viața mea, să năvăliți cu toții în casă, să începeți să vă certați intre voi — „stinge țigara" — „aprinde țigara" — „stinge lumina", „aprinde lumina" — „trage jaluzelele-n sus". „lasă-le-n jos" — pînă le veți distruge cu desăvirșire! Nu veți mai avea obrazul să-i sugerați nevestei mele „să se ducă... prin vecini, la vreun remi, să ne lase pe noi, bărbații, singuri". Nu mă veți mai exila la bucătărie să vă fac cafele tocmai cind e jocul mai palpitant, asigurindu-mă c-o să-mi.., povestiți cum a fost. Nu mă veți mai trimite nici după scaune și sifoane prin vecini. Vasile „rapidistul" nu va mai avea cum și nici unde să sară-n sus cind Dumitriu II va rata de la cinci metri, și nu-mi va descleia nici masa în care va trinti pumnii săi de halterofil! Nu voi mai găsi covorul persan mitraliat în zece locuri de mucurile țigărilor nestinse la timp.

Gata. S-a terminat cu distracția voastră săptăminală, pe... pielea mea și casa mea!

Acum, mă distrez și eu. **Mă duc la meci PE STADION, s-a-nțeles? Vreți să veniți? Poftiți. Faceți ce doriți aici, pe stadion! Asta-i din beton armat. Rezistă la 80 000 de spectatori!**

G. MIHALACHE

Pe concret

Secția de atletism a asociației sportive Metalurgistul-Ploiești nu are antrenor din septembrie 1966.

Acolo chiar și săritorii
O fac mereu pe-alergătorii
Că din septembrie, de zor,
Aleargă... după-un antrenor.

Arbitrii ieșeni de fotbal de categorie republicană nu au voie să se pregătească pe stadionul central pentru a nu strica gazonul.

Pe stadion le este iară
Oprit accesul de o lună.
Ca miine, o să li se ceară
S-arbitreze din tribună.

Pierzind un meci, fotbaliștii de la Progresul-Smirdan, regiunea Ploiești, și-au bătut adversarii.

La meci, Progresul — pe nepusă masă —
Se pomeni cu golurile-n plasă.
Urmarea? Adversarul, intr-o clipă,
Se pomeni cu „goluri" în echipă.

VICTOR TEODOR

ȘTIȚI FOTBAL?

11 metri pentru un fault comis in afara careului

O infracțiune săvirșită în afara suprafeței de pedeapsă poate fi sancționată cu o lovitură de la 11 metri?

Veți răspunde: nu!

Și totuși, există o situație in care, deși infracțiunea nu s-a produs în careu, se acordă penalti: căutind să intercepteze balonul, un înaintaș ajunge în fundul plasei, deci DUPĂ linia de poartă. Voind să revină in teren pentru a participa la faza de joc ce se consumă în momentul acela, este ținut de mînă sau impins de către portar sau de către un alt apărător. Infracțiunea se pedepsește cu o lovitură de la 11 metri.

POȘTA MAGAZIN

GHEORGHE NICULAE, PLENITA. — Dacă s-ar acorda și titlul de spectator... emerit, ați avea multe șanse să-l obțineți. Ați reușit să identificați un fotbalist, deși nu i se vedea figura, ci doar spatele. Într-adevăr, este vorba de Ilie Stelian, iar faza în chestiune este dintr-un meci Steaua — F.C. Argeș.

IULIANA CUCU, BUCUREȘTI. — Ne cereți să vă confirmăm informația ce vi s-a dat, și anume că Ion Ionescu, de la Rapid, este asistent la Institutul de Științe Economice. Ne permiteți să vă răspundem în... patru rînduri.

E asistent, dar ce păcat
Că și-a făcut acum și-un gen:
De la un timp, ați observat,
E... asistent și pe teren!

TEODOR LEVENTE, FĂGĂRAȘ. — La Duisburg, am participat la caiac 1 — 1 000 m, dar n-am reușit să ne... rezervăm un loc în finală. Să sperăm că la J.O. de la Mexic reprezentanții noștri la această probă se vor strădui să țină pasul cu ceilalți

VERGIL BERARIU, ORADEA. — De-a lungul anilor, reprezentativele de polo ale României și Ungariei s-au întîlnit de 25 de ori. Ungaria, care este o „mare putere" în acest sport, a repurtat victoria de 19 ori. Sportivii noștri au învins de 4 ori, iar celelalte două întîlniri s-au terminat la egalitate

HORIA PANAITOPOL, BUCUREȘTI. — *„Îmi încerc încă o dată șansele de publicare a unor mici lucrări întocmite de mine, cu toate că prima oară nu am avut noroc"*. Au avut, în schimb, cititorii!

M. BOGDAN, VATRA DORNEI. — *„De multe ori citești: „etapa cutare a fost cîștigată de ciclistul X, cu timpul de Z ore, minute etc. În același timp cu învingătorul au sosit și urmează uneori 20 și chiar 30 de alergători. Este posibil ca ultimul din acest pluton să vină în același timp cu învingătorul?"*. Întîi, o precizare: timpul într-o etapă (în marile competiții) se „ia" înainte de intrarea pe stadion, ceea ce face de multe ori ca timpul cel mai bun să nu fie al... cîștigătorului etapei. Un alt amănunt, care vine să risipească nedumerirea dv: indiferent cît de mare e plutonul, dacă între un concurent și altul nu este cel puțin o lungime de bicicletă, toți primesc același timp.

CONSTANTIN BELECA, GURA HUMORULUI. La Jocurile Olimpice de la Melbourne, proba de săritură în înălțime-femei a fost cîștigată de o... outsideră: atleta americană de culoare Mildred McDaniell. Ea a sărit 1,76 m. „Ioli", favorita probei, n-a realizat decît o săritură de 1,67 m, cu care s-a clasat pe locul 4. După J.O. Mildred McDaniell avea să dispară de pe firmament. A fost o strălucire de o clipă...

AUREL POPA, TIRGOVIȘTE. — Fotbalistul Nicolae Georgescu joacă tot la Rapid. La Rapid... C.F., în categoria C. Inimosul „Naie" n-a vrut să renunțe nici la fotbal, nici la... Rapid.

NICOLAE CRIȘAN, DEJ. — **„O echipă de fotbal se poate califica in „Cupa cupelor", dacă pierde ambele intilniri? Exemplu: primul meci îl pierde cu 5—4 în deplasare, iar al doilea meci, pe teren propriu, cu 1—0. Golaveraj: 8—7 pentru învinși. Care echipă se califică pentru turul următor, ținînd seama că echipa care a cîștigat ambele intilniri are 4 puncte, iar cealaltă 0 puncte"?** Ați înțeles greșit chestiunea dublării golurilor înscrise în deplasare. Meciurile se joacă după... legile obișnuite: cine adună mai multe puncte, se califică. Numai în caz de egalitate de puncte și de golaveraj, pentru a se face departajarea spre a se evita un al treilea meci, intră în acțiune prevederea potrivit căreia golurile în deplasare se socotesc dublu. Dar să pierzi ambele meciuri și să te califici? Acesta ar fi visul de aur al tuturor echipelor slabe!

ION POȘTAȘU
Ilustrații: N. CLAUDIU